

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/67/2020
Identifikačné číslo spisu: 2318011164
Dátum vydania rozhodnutia: 18.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2318011164.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného Š. A. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 18. novembra 2020 v Bratislave dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu P. P. G. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 13. februára 2020, č. k. 5To/99/2019-1030, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Š. A. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta (ďalej aj „okresný súd“) rozsudkom zo 14. júna 2019, sp. zn. 31T/123/2018, uznal obvineného Š. A. (v spoločnom konaní s P. F., Ľ. A. a X. K.) za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona („Tr. zák.“) k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že najmenej po dobu troch rokov až do 21. januára 2018 v Q. na ulici X. B. v rodinných domoch číslo XX a XX neoprávnene prechovávali omamné a psychotropné látky, ktoré vo väčšom množstve zabezpečoval a do rodinného domu privážal obvinený Š. A., následne s obvineným P. F. tieto látky vážili a balili do zhruba 5 g balíkov, ktoré prostredníctvom obvinených X. K. a Ľ. A. predávali v meste Sered' ďalším kupujúcim z okolia Serede, pričom dňa 21. januára 2018 bola vykonaná domová prehliadka v uvedených rodinných domoch, kde v dome číslo XX na pohovke izby nachádzajúcej sa v zadnej časti rodinného domu, v ktorom sa zdržiavali obvinení P. F., X. K. T. Ľ. A., bol zaistený sklenený pohár s prederaveným viečkom, ktorý obsahoval papierovú skladačku so sušeným rastlinným materiálom o hmotnosti 434 mg, obsahujúcim konope s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 5,3 % hmotnostného, igelitové vrečko s tlakovým uzáverom so sušeným rastlinným materiálom o hmotnosti 6124 mg, obsahujúcim konope s priemernou koncentráciou THC 6,1 % hmotnostného, čo spolu predstavuje 13 obvyklých jednorazových dávok

drogy, zauzlované igelitové vrečko s hnedou látkou o hmotnosti 2742 mg, obsahujúcou heroín s priemernou koncentráciou 19,6 % hmotnostného, čo predstavuje 27 obvyklých jednorazových dávok drogy, igelitové vrečko s tlakovým uzáverom s bielou látkou o hmotnosti 107 mg, obsahujúcou metamfetamín s priemernou koncentráciou 77,8 % hmotnostného a igelitové vrečko s tlakovým uzáverom s kryštalickou hnedou látkou o hmotnosti 1962 mg, obsahujúcou metamfetamín s priemernou koncentráciou 41,4 % hmotnostného, čo spolu predstavuje 20 obvyklých jednorazových dávok drogy a obvinený Š. A. si v presne nezistenú dobu neoprávnene zadovážil a do 08.27 hod. dňa 21. januára 2018 v Q. na ulici F. u seba v pravom a v ľavom vrečku bundy neoprávnene prechovával 2 ks igelitových vreciek s hnedou látkou spolu o hmotnosti 180,69 g, obsahujúcou heroín s priemernou koncentráciou 12 % hmotnostných, čo predstavuje 1084 obvyklých jednorazových dávok drogy v hodnote 7.227,60 eur, pričom v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je THC zaradené do I. skupiny psychotropných látok, heroín zaradený do I. skupiny omamných látok a metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok, pričom obvinený P. F. bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 30. augusta 2005, sp. zn. 6T/106/2005, právoplatným dňa 24. januára 2006, odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchateľstvom ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 9 ods. 2 k § 187 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), § 41 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov.

Za to okresný súd obvinenému Š.K. A. uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere trinásť rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia. Zároveň mu bol uložený podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. peňažný trest dvadsaťtisíc eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obvinenému ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok a šesť mesiacov. Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Tr. zák. bol obvinenému uložený tiež trest prepadnutia vecí - peňažnej hotovosti vo výške 9.957,40 eur. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený aj ochranný dohľad na dva roky.

Proti rozsudku okresného súdu podali odvolania obvinení Š. A., P. F., Ľ. A. T. X. K. na základe ktorých Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“) rozsudkom 13. februára 2020, č. k. 5To/99/2019-1030, podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku („Tr. por.“) zrušil rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného Š. A. (v spoločnom konaní s P. F., Ľ. A. a X. K.) uznal za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že najmenej po dobu troch rokov až do 21. januára 2018 v Q. na ulici X. B. v rodinných domoch číslo XX a XX neoprávnene prechovávali omamné a psychotropné látky, ktoré vo väčšom množstve zabezpečoval a do rodinného domu privážal obvinený Š. A., následne s obvineným P. F. tieto látky vážili a balili do zhruba 5 g balíkov, ktoré prostredníctvom obvinených X. K. a Ľ. A. predávali v meste Sereď ďalším kupujúcim z okolia Sereď, pričom dňa 21. januára 2018 bola vykonaná domová prehliadka v uvedených rodinných domoch, kde v dome číslo XX na pohovke izby nachádzajúcej sa v zadnej časti rodinného domu, v ktorom sa zdržiavali obvinení P. F., X. K. T. Ľ. A., bol zaistený sklenený pohár s prederaveným viečkom, ktorý obsahoval papierovú skladačku so sušeným rastlinným materiálom o hmotnosti 434 mg, obsahujúcim konope s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 5,3 % hmotnostného, igelitové vrečko s tlakovým uzáverom so sušeným rastlinným materiálom o hmotnosti 6124 mg, obsahujúcim konope s priemernou koncentráciou THC 6,1 % hmotnostného, čo spolu predstavuje 13 obvyklých jednorazových dávok drogy, v hodnote najmenej 65,58 eur, zauzlované igelitové vrečko s hnedou látkou o hmotnosti 2742 mg, obsahujúcou heroín s priemernou koncentráciou 19,6 % hmotnostného, čo predstavuje 27 obvyklých jednorazových dávok drogy, v hodnote najmenej 109,68 eur, igelitové vrečko s tlakovým uzáverom s bielou látkou o hmotnosti 107 mg, obsahujúcou metamfetamín s priemernou koncentráciou 77,8 % hmotnostného a igelitové vrečko s tlakovým uzáverom s kryštalickou hnedou látkou o hmotnosti 1962 mg, obsahujúcou metamfetamín s priemernou koncentráciou 41,4 % hmotnostného, čo spolu predstavuje 20 obvyklých jednorazových dávok drogy, v hodnote najmenej

62,07 eur a obvinený Š. A. si v presne nezistenú dobu neoprávnene zadovážil a do 08.27 hod dňa 21. januára 2018 v Q. na ulici F. u seba v pravom a v ľavom vrecku bundy neoprávnene prechovával 2 ks igelitových vreciek s hnedou látkou spolu o hmotnosti 180,69 g, obsahujúcou heroín s priemernou koncentráciou 12% hmotnostných, čo predstavuje 1 084 obvyklých jednorazových dávok drogy v hodnote 7.227,60 eur, pričom v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je THC zaradené do I. skupiny psychotropných látok, heroín zaradený do I. skupiny omamných látok a metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok, pričom obvinený P. F. bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 30. augusta 2005, sp. zn. 6T/106/2005, právoplatným dňa 24. januára 2006, odsúdený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchateľstvom ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 9 ods. 2 k § 187 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), § 41 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov.

Za to krajský súd obvinenému Š.K. A. uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere trinásť rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia. Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Tr. zák. bol obvinenému uložený tiež trest prepadnutia vecí - peňažnej hotovosti vo výške 9.957,40 eur. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený aj ochranný dohľad na dva roky.

Rozsudok krajského súdu prevzal obvinený A. 15. júla 2020 a obhajca 28. júla 2020.

Proti rozsudku krajského súdu podal dovolanie obvinený Š. A. vo svoj prospech prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Foltána písomným podaním doručeným na okresný súd 11. mája 2020 (č. 1. 1056 - 1100). Dovolateľ navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že Krajský súd v Trnave svojím rozsudkom z 13. februára 2020, sp. zn. 5To/99/2019, porušil zákon a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu, ako aj predchádzajúce rozhodnutie Okresného súdu Galanta zo 14. júna 2019, sp. zn. 31T/123/2018, a prikázal tomuto okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a opätovne rozhodol. Dovolateľ uviedol, že dovolanie podáva z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., pretože napadnuté rozhodnutie krajského súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Podľa dovolateľa z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred okresným súdom a krajským súdom nebola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná jeho vina, skutkový stav nebol riadne a zákonným spôsobom zistený, výpoveď obvineného bola vynútená postupom polície, keď mu sľubovala prepustenie zo zadržania na slobodu, pri výsluchu nebol prítomný žiadny obhajca, obvinený nemal pri sebe okuliare a nevedel, čo vlastne podpísal a po zistení, čo vypovedal, sa dožadovať opätovného výsluchu, ale vyšetrovateľ nebol ochotný ho vypočuť, čím bolo porušené právo na obhajobu a na spravodlivý proces.

Dovolateľ uviedol, že nevydal dobrovoľne polícii z vreciek bundy sáčky s heroínom a finančnú hotovosť s tým, že mu ich podstrčila polícia a zrejme podpísal prázdny papier, na ktorý dopísali text policajti, čo je viditeľné aj na zápisnici o vydaní vecí z 21. januára 2018. Ďalej poukázal, že podľa znaleckých posudkov neboli nájdené jeho odtlačky na vreckách s drogami, ani zo sterov rúk nebola zistená ich prítomnosť a ani jeho bukálny ster z výsledkov DNA analýzy nenašiel u neho zhodu, nebol potvrdený jeho kontakt s pohárom s drogami nájdený pri domovej prehliadke a vyšetrovateľ ani prvostupňový súd nevykonali potrebné dôkazy a ignoroval navrhované dôkazy.

V ďalšej časti poukázal na nečinnosť vyšetrovateľa a prietahy v konaní s tým, že v tomto ohľade jeho podnet, sťažnosť na preskúmanie postupu prokuratúry odmietla Generálna prokuratúra SR, avšak zároveň uviedla niektoré skutočnosti, ktoré mali byť vo veci vykonané, na čo však vyšetrovateľ, prokurátor ani súd nereflektovali. Tiež bolo poukázané, že preštudovanie spisu po skončení vyšetrovania 20. júla 2018 nebolo vykonané v súlade s § 208 Tr. por., pretože sa uskutočnilo v neprítomnosti advokáta v termíne, o ktorom nebol riadne upovedomený najmenej tri pracovné dni pred úkonom, čo namietal dovolateľ už na okresnom súde pri rozhodovaní o predĺžení lehoty trvania väzby (správne malo byť pri rozhodovaní o ponechaní obvineného vo väzbe po podaní obžaloby) a následne sa s takou

námietkou v sťažnosti nevysporiadal krajský súd, čím bolo porušené právo na odôvodnené súdne rozhodnutie, ktoré vyplýva z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa dovolateľa bola obžaloba založená výlučne na výsluchoch obvinených vykonaných bezprostredne po zadržení a vznesení obvinenia, pričom OČTK ich žiadnym spôsobom neverifikovali ďalšími objektívnymi dôkazmi, postup OČTK v prípravnom konaní bol absolútne povrchný, skutková veta obžaloby bola účelovo vykonštruovaná zo strany OČTK a koncipovaná výlučne z výpovedí obžalovaných, ktorí boli ovplyvňovaní políciou neprímeraným nátlakom na ich osoby.

Ďalej dovolateľ poukázal, že trestné stíhanie vo veci bolo začaté až 22. januára 2018, nasledujúci deň po vykonaní domovej prehliadky a zadržení a všetky úkony učinené pred týmto dňom nemožno považovať za procesne spôsobilé a nemožno na ne prihliadať a pokiaľ boli vykonané úkony, hoci nebolo začaté trestné stíhanie, ide o podstatnú chybu konania a jeho výsledky sú nepoužiteľné v súdnom konaní a napriek tomu súd obžalobu prijal. Ďalej dovolateľ spochybnil výpoveď svedka X. ako nevieryhodnú, zavádzajúcu, sledujúcu dosiahnutie výhody pre seba v konaní, resp. vo výkone trestu odňatia slobody, súd ju mal vyhodnotiť za irelevantnú alebo pribrať znalca na posúdenie, či má svedok sklony ku fabuláciám a či vypovedal s úmyslom si privodiť výhody. Všetci obvinení na hlavnom pojednávaní zmenili svoje výpovede oproti výpovediam v prípravnom konaní a súd sa s ich výpoveďami nevysporiadal a nepovažoval ich za dôležité a prikláňal sa k výpovediam z prípravného konania. Podľa dovolateľa dokazovanie preukázalo, že skutok, pre ktorý bol odsúdený, nespáchal, nakoľko neboli naplnené obligatórne znaky skutkovej podstaty a poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu ČR z 28. augusta 2001, sp. zn. IV. ÚS 438/2000 s tým, že každý prípad, ktorý vyvoláva seba menšie pochybnosti, musí byť vyložený v prospech obvineného. Napokon dovolateľ poukázal, že okresný súd a krajský súd sa vo svojich rozhodnutiach nedostatočne zaoberali argumentmi obhajoby a aj ostatnými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, na ktoré bolo obhajobou poukazované.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Galanta písomným podaním doručeným ma okresný súd 16. júla 2020 (č. l. 1145 - 1146), ktorým navrhla dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por. s tým, že tvrdenia dovolateľa, ktoré smerovali len k nesprávosti a neúplnosti skutkových zistení, rozsahu dokazovania a hodnoteniu dôkazov, stoja zjavne mimo uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. ako i akéhokoľvek iného uplatniteľného dôvodu, a preto nie je potrebné sa s nimi zaoberať. Pokiaľ ide o právne posúdenie konania dovolateľa, tak sa prokurátor v plnom rozsahu stotožnil s právnou kvalifikáciou vykonanou súdmi a konanie obvineného bolo subsumované pod správnu skutkovú podstatu. Námietku dovolateľa ohľadne preštudovania vyšetrovacieho spisu považuje prokurátor za zjavne nespôsobilú naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože ani v prípade jej opodstatnenosti takáto prípadná procesná chyba by celkom zjavne nespôsobila zásadné porušenie práva na obhajobu.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 13. októbra 2020.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo, namietaná

okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. i) a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 .

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených dôvodov (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúma v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

K dovolateľom výslovne uplatnenému dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., dovolací súd uvádza, že v jeho prípade je nutné zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia. Zároveň však podľa vyššie citovanej zákonnej dikcie tohto ustanovenia dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť. Teda dovolanie v tomto prípade neslúži na prípadnú revíziu skutkových zistení vykonaných súdom prvého stupňa a odvolacím súdom (to je možné len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Tr. por.). Pokiaľ teda dovolateľ poukazuje na určité pochybenia, ktoré majú podľa neho spočívať v tom, že nemal byť riadne

zistený skutkový stav a že bola nesprávne vyhodnotená dôkazná situácia poukázaním na konkrétne dôkazné prostriedky a skutočnosti z nich vyplývajúce (nezistené odtlačky obvineného na vreckách s drogami, stery z rúk bez prítomnosti drog, nehoda bukálneho steru obvineného, nepotvrdený kontakt obvineného s pohárom s drogami, hodnotenie výsluchov obvinených a svedka Ľ. X.), tak uvedené sa práve týka skutkového stavu zisteného v pôvodnom konaní, ktorý však dovolací súd v prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nemôže v tomto smere skúmať, meniť ani hodnotiť (skutkový stav je vždy výsledkom hodnotenia vykonaného dokazovania). Zistený skutkový stav môže dovolací súd posudzovať len z pohľadu jeho nesprávneho právneho posúdenia alebo nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia (resp. právneho predpisu, ak má priamy vzťah k právnemu posúdeniu skutku), a teda vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku meritórneho rozhodnutia môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie však námietky skutkové (primerane k tomu R 3/2011, R 47/2014-II., R 14/2015-III.). V tomto prípade však obvinený v rozpore s uvedeným uplatňuje práve námietky charakteru skutkového, ktoré nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolateľ v dovolaní neuvádza konkrétne dôvody, resp. pochybenia ohľadom toho, že by skutková veta meritórneho rozhodnutia nezodpovedala jej právnemu posúdeniu (dovolateľ len všeobecne uvádza, že nebolo preukázané, že obvinený naplnil všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty) a dovolací súd bez ich uplatnenia zo strany dovolateľa nemôže také skutočnosti posudzovať sám ex officio (§ 385 ods. 1 Tr. por. resp. § 374 ods. 1 Tr. por.).

Z obsahu ďalších dovolacích námietok ohľadom rozsudku okresného súdu vyplýva, že tieto sa týkajú namietania porušenia práva na obhajobu a spôsobu vykonania dôkazov, a teda dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. g) Tr. por., hoci dovolateľ v tomto prípade výslovne taký dovolací dôvod neoznačil. Dovolací súd k tomu uvádza, že podľa ustálenej súdnej praxe je dovolací súd pri posudzovaní dovolania viazaný v ňom uvádzanými vecnými dôvodmi (chybami), resp. argumentmi, nie ich podradením pod konkrétny právny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. (R 120/2012).

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je zo samotnej formulácie zákonného ustanovenia zrejmé, že tento dovolací dôvod nie je splnený pri akomkoľvek porušení práva na obhajobu, ale zákon vyžaduje, aby bolo také právo porušené zásadným spôsobom. Takým zásadným porušením tohto práva je predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, resp. porušenie iných procesných ustanovení obdobného charakteru a závažnosti týkajúcich sa tohto práva.

V prejednávanej veci dovolateľ namietal porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom tým, že vyšetrovateľom v prípravnom konaní a okresným súdom neboli akceptované jeho návrhy na vykonanie dôkazov, konkrétne výsluch osôb, ktoré sa zúčastnili dovolateľom uvádzanej domovej prehliadky.

Dovolací súd k tomu uvádza, že právo navrhovať dôkazy (vrátane návrhov na vypočutie svedkov) patrí medzi základné práva obvineného (§ 34 ods. 1 Tr. por.). Je však na posúdení súdu, aby rozhodol, ktoré z dôkazov navrhovaných procesnými stranami vykoná, pričom pri tomto svojom rozhodovaní je obmedzovaný zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci v tom smere, že pokiaľ má súd za to, že dôkazy získané z vykonaných dôkazných prostriedkov sú dostatočné na zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, nie je povinný vykonať ďalšie stranami navrhované dôkazné prostriedky, a teda procesné strany majú síce právo navrhovať dôkazy, ale tomuto právu nezodpovedá povinnosť súdu všetky navrhované dôkazy aj vykonať (k tomu primerane R 7/2011, R 14/2015-II.). Vo svojich meritórnych rozhodnutiach okresný súd (na stranách 13 až 16) a krajský súd (na stranách 28 až 31) uviedli konkrétne dôkazy, o ktoré opierajú skutkové zistenia, akými úvahami sa spravovali pri hodnotení vykonaných dôkazov a právne úvahy, ktorými sa spravovali pri posudzovaní dokázaných skutočností v otázke viny, ako aj ako sa vyrovnali s obhajobnými vyjadreniami a dôvody nevyhovenia návrhov na vykonanie ďalších dôkazov, a to aj návrhov na výsluch svedkov uvedených dovolateľom. Okresný súd pritom rozhodol o uvedených návrhoch na doplnenie dokazovania riadne na hlavnom pojednávaní podľa § 272 ods. 3 Tr. por. uznesením o odmietnutí vykonania týchto dôkazov. Okresný súd výslovne uviedol vo svojom meritórnom rozhodnutí dôvody nevyhovenia návrhu na vykonanie dotknutých dôkazov a týmto jeho procesným rozhodnutím ohľadom odmietnutia vykonania dôkazov sa

výslovne zaoberal aj krajský súd pri rozhodovaní v odvolacom konaní, ako to vyplýva z rozsudku krajského súdu. Uvedené sa rovnako vzťahuje na námietky dovolateľa ohľadom nevysporiadania sa súdmi so zmenami výpovedí obvinených na hlavnom pojednávaní a nedostatočným zaoberaním sa argumentmi obhajoby v meritórnych rozhodnutiach a aj tieto námietky sú nedôvodné a oba stupne súdov uviedli vo svojich rozsudkoch relevantné skutočnosti a argumenty.

Pokiaľ dovolateľ namieta, že preštudovanie spisu po skončení vyšetrovania nebolo vykonané v súlade s § 208 Tr. por., tak dovolací súd uvádza, že s touto námietkou, ktorú uplatnil obvinený už v konaní pred okresným súdom a krajským súdom sa relevantným spôsobom vyrovnali obidva stupne súdov vo svojich meritórnych rozhodnutiach (okresný súd na str. 15 a 16 rozsudku a krajský súd na str. 29 rozsudku) a dovolací súd sa s ich závermi stotožňuje bez potreby ich opakovania v tomto rozhodnutí, pričom uvádza, že z ustanovenia § 368 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že dovolacie konanie sa týka buď rozhodnutia súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo porušenia ustanovení o konaní, ktoré mu predchádzalo. Z povahy a charakteru dovolacieho konania vyplýva, že musí ísť o konanie predchádzajúce vydaniu dotknutého rozhodnutia, t. j. ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie vydané v súdnom konaní, tak predmetom prieskumu v dovolacom konaní je súdne konanie po podaní obžaloby, nie však prípravné konanie (resp. konanie pred podaním obžaloby). Uvedené je zrejme aj zo samotného členenia ôsmej hlavy Trestného poriadku, ktorá sa týka mimoriadnych opravných prostriedkov, keďže porušenie zákona rozhodnutím prokurátora alebo policajta, alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, je predmetom iného mimoriadneho prostriedku, a to zrušenia právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní, o čom rozhoduje generálny prokurátor Slovenskej republiky podľa ustanovení § 363 a nasl. Tr. por. Pokiaľ teda dovolateľ poukazuje, že postupom orgánov činných v trestnom konaní v rámci prípravného konania došlo k porušeniu práva na obhajobu, tak také porušenie neprináleží posudzovať a hodnotiť dovolaciemu súdu v dovolacom konaní (pokiaľ uvedené nemá priamy vplyv na súdne konanie z pohľadu na ňom vykonaného dokazovania, čo by však už bolo posudzovanie súdneho konania), keďže k takému porušeniu nedošlo v súdnom konaní, ale ešte v prípravnom konaní a inštitút dovolania sa týka súdneho rozhodnutia, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o súdnom konaní, ktoré mu predchádzalo. Inak povedané iba všeobecné zistenie (hoci by bolo dôvodné) o porušení práva na obhajobu v prípravnom konaní, ktoré nemá žiadny vzťah a dopad na dôkazné prostriedky vykonané v súdnom konaní, nemôže viesť v dovolacom konaní k úspešnému namietaniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., keďže porušenie práva na obhajobu v prípravnom konaní musí spôsobiť nejaký dôsledok vo vzťahu k dokazovaniu vykonanému v súdnom konaní, resp. medzi porušením práva na obhajobu v prípravnom konaní a vykonaním dôkazných prostriedkov v súdnom konaní musí byť príčinný vzťah, t. j. vzťah príčiny a následku (k tomu primerane R 6/2010). Uvedené sa obdobne vzťahuje aj na ďalšie námietky dovolateľa poukazujúce na postup orgánov činných v trestnom konaní v prípravnom konaní, na obsah podanej obžaloby, resp. vybavenia jeho sťažnosti na postup prokuratúry Generálnou prokuratúrou SR.

Obdobne predmetom dovolania podaného obvineným nemôže byť rozhodnutie o väzbe a teda poukazovanie dovolateľom v tomto smere, že sa súdy nevysporiadali s námietkou nezákonnosti preštudovania spisu pri rozhodovaní o ponechaní obvineného vo väzbe po podaní obžaloby, je irelevantným.

Z uvedených skutočností je podľa dovolacieho súdu zrejme, že k žiadnemu zásadnému porušeniu práva na obhajobu v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia v prípade obvineného nedošlo, a preto nebol splnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. a bolo irelevantným poukazovanie na konanie pred okresným súdom (§ 374 ods. 3 Tr. por.), keďže ani v jeho konaní neboli zistené vytýkané pochybenia.

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. sa vyžaduje zistenie, že rozhodnutie bolo založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Dovolací súd k tomu v prvom rade uvádza, že porušenie zákona pri vykonaní dôkazov svojou povahou a závažnosťou musí zodpovedať porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vzhľadom na charakter dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z

toho treba opodstatnene odvodit', že nesprávny procesný postup pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom len vtedy, ak mal relevantný negatívny dopad na práva obvineného, v opačnom prípade tento dovolací dôvod nemôže byť splnený.

Dovolateľ namieta, že jeho výpoveď v procesnom postavení obvineného v prípravnom konaní (ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní) bola vynútená postupom polície s tým, že mu sľubovala prepustenie zo zadržania na slobodu, obvinený nemal pri sebe okuliare a nevedel, čo podpísal, na výsluchu nebol prítomný obhajca a keď obvinený zistil, čo vlastne vypovedal, dožadoval sa opätovného výsluchu, čo mu nebolo umožnené.

Dovolací súd také skutočnosti zo spisu nezistil a tieto námietky považuje za nedôvodné. Dovolateľ to výslovne neuvádza, ale malo by ísť o prvú výpoveď Š. A. v procesnom postavení obvineného z 22. januára 2018. Táto jeho podrobná prvá výpoveď bola samotným obvineným potvrdená pri výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie 24. januára 2018 pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na jeho vzatie do väzby, keď výslovne obvinený uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava výpovedi pred vyšetrovateľom s tým, že vypovedal dobrovoľne a bez akéhokoľvek nátlaku. Obvinený už vtedy musel vedieť, že policajtom zo zadržania nebude prepustený na slobodu, keďže prokurátor podal návrh na jeho vzatie do väzby a teda mal možnosť pri výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie uviesť, ako to bolo s jeho výpoveďou, čo neurobil a v tomto ohľade je irelevantným tvrdenie, že nevedel, čo podpisoval a nemal pri sebe okuliare, pričom to, že nebola prítomná na výsluchu jeho vtedajšia obhajkyňa, nie je určujúce, keďže o úkone bola vyrozumená a na výsluchu boli podľa zápisnice prítomní obhajcovia iných obvinených (jeden z nich mal prísť v priebehu úkonu). Tiež nie je pravdivé tvrdenie, že mu nebolo umožnený opätovný výsluch vyšetrovateľom, keďže tento obvinený bol v prípravnom konaní vypočutý aj 24. mája 2018.

Pokiaľ dovolateľ uvádza, že nevydal dobrovoľne polícii z vreciek bundy sáčky s heroínom a finančnú hotovosť a že mu ich podstrčila polícia s tým, že zrejme podpísal prázdny papier a text dopísali potom policajti, tak uvedené je iba jeho tvrdenie, ktoré nie je podporené žiadnou inou skutočnosťou a dovolací súd ho vyhodnotil za nedôvodné. Dovolací súd k tomu uvádza, že z obsahu dotknutej zápisnice o vydaní veci z 21. januára 2018 vyplýva, že obvinený vydal 2 ks igelitových sáčkov s obsahom hnedej neznámej látky a finančnú hotovosť 527,40 eur a uviedol, že má ísť o heroín o hmotnosti asi 165 g, čo bolo jednak následne potvrdené znaleckým dokazovaním (išlo o heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu o hmotnosti 180,69 g), jednak zápisnica je obvineným podpísaná a tvrdenie dovolateľa, že mal podpísať čistý papier, na ktorý mali policajti dopísať predmetný text, považuje dovolací súd za jeho obranné tvrdenie v snahe vyhnúť sa, resp. zmierniť svoju zodpovednosť za skutok s poukazom, že v osobe obvineného ide o skúseného dospelého muža narodeného v roku 1949, opakovane súdne trestaného a pre dovolací súd je nereálne ani len predpokladať, že by podpisoval policajtomu nejaký čistý papier s možnosťou, aby tam policajt mohol niečo napísať bez jeho vedomia. Navyše uvedená zápisnica o vydaní veci je spísaná na tlačive, takže obvinený ani nemohol podpisovať čistý papier.

Napokon pokiaľ dovolateľ namieta, že trestné stíhanie vo veci malo byť začaté až 22. januára 2018, nasledujúci deň po vykonaní dotknutej domovej prehliadky a jeho zadržaní a nie je možné prihladať na úkony vykonané pred tým, tak dovolací súd zistil, že aj táto námietka je nedôvodná. Okresný súd v rozsudku (čo následne posudzoval s rovnakým záverom aj krajský súd, ako to vyplýva z napadnutého rozsudku) správne uviedol, že išlo o zrejmu nesprávnosť (začaté trestné stíhanie bolo uznesením zo 16. januára 2018) s uvedením dôvodov takého záveru a v tomto smere sa s jeho závermi stotožňuje aj dovolací súd a poukazuje, že v čase vykonania domovej prehliadky bolo už vedené trestné stíhanie, je zrejme z obsahu podnetu vyšetrovateľa na vydanie príkazu na vykonanie domovej prehliadky zo 16. januára 2018, z návrhu Okresnej prokuratúry Galanta zo 17. januára 2018 na vydanie príkazu na domovú prehliadku a zo samotného príkazu okresného súdu na domovú prehliadku z 18. januára 2020, ako aj z obsahu odôvodnenia predmetného uznesenia o vznesení obvinenia.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd zistil, že podaným dovolaním nebol splnený uplatnený ani iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí dovolanie

obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol. Pokiaľ sa dovolací súd k niektorej z uplatnených dovolacích námietok výslovne nevyjadril, považoval ju za irelevantnú vzhľadom na vyššie ním uvedené skutočnosti a argumenty, na základe ktorých by nemohla taká nepodstatná námietka spôsobiť iné rozhodnutie súdu o podanom dovolaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.